

1.Φωτογραφία του μπαζωμένου με φύκια « λιμανιού» του Μαθρακιού (προηγούμενων χρόνων)

Για μια ακόμη φορά το «λιμάνι» στο Μαθράκι είναι μπαζωμένο από φύκια και αδιάβατο για τις βάρκες και τα καΐκια των κατοίκων και των ψαράδων της περιοχής. Τι μέτρα θα πάρει η Περιφέρεια για την οριστική λύση του προβλήματος;

Έχει γίνει πια έθιμο: Τις σπάνιες φορές που κυβερνητικοί ή άλλοι επίσημοι “παράγοντες” επισκέπτονται τα Διαπόντια νησιά, να συναγωνίζονται σε μεγάλα, βαρύγδουπα αλλά, στην ουσία, κούφια λόγια για τους κατοίκους των Διαποντίων νησιών. Τους αποκαλούν «Ακρίτες, ταγμένους να φυλάνε Θερμοπύλες». Τους δίνουν υποσχέσεις που ποτέ δεν εκπληρώνονται .Τους τάζουν «λαγούς με πετραχήλια» που ποτέ δεν υλοποιούνται.

Ακόμη και η Πρόεδρος της Δημοκρατίας κατά την επίσκεψη της τον περασμένο μήνα στα Διαπόντια δεν μπόρεσε να αποφύγει τον πειρασμό των μεγάλων λόγων και των ανεκπλήρωτων υποσχέσεων. Δήλωσε «...ιδιαίτερα συγκινημένη που βρέθηκε στον ακρογωνιαίο βορειοδυτικό λίθο της ελληνικής επικράτειας ...» και ότι αισθάνθηκε την ανάγκη να εκφράσει «...ότι η Πολιτεία είναι παρούσα , ότι τους ακούει (τους κατοίκους των Διαποντίων) και ότι θα τους στηρίζει πάντα».

Η πραγματικότητα, όμως, είναι εντελώς διαφορετική. Η Πολιτεία όχι μόνο δεν είναι παρούσα , όχι μόνο δεν τους ακούει και δεν τους στηρίζει αλλά η καταστροφική πολιτική που , διαχρονικά,

ακολούθησαν όλες οι κυβερνήσεις της χώρας μας μέχρι σήμερα μετέτρεψε τη ζωή και την καθημερινότητα των κατοίκων των νησιών αυτών σε πραγματική κόλαση. Η χρόνια και πλήρης εγκατάλειψή τους, είχε ως αποτέλεσμα την ερήμωση των νησιών αυτών, την φυγή — μετανάστευση όλων των νέων ανθρώπων και τη παραμονή ελάχιστων κατοίκων, στην συντριπτική τους πλειοψηφία ηλικιωμένων και συνταξιούχων.

Στα τεράστια χρόνια προβλήματα που οι κάτοικοι των Διαποντίων αντιμετωπίζουν (ανεπαρκείς και άθλιες συγκοινωνίες, λιμάνια προβληματικά, υπερβολικά δύσκολος και πανάκριβος εφοδιασμός τους με προμήθειες, υποτυπώδης και ανεπαρκής υγειονομική περίθαλψη, εγκαταλελειμμένα — όπου υπάρχουν— ελικοδρόμια, υποτυπώδης ύδρευση και η παντελής έλλειψη αποχέτευσης, τρισάθλιο οδικό δίκτυο, υποτυπώδης ηλεκτροφωτισμός, παντελής έλλειψη πυρασφάλειας και ζωνών πυροπροστασίας, προβληματική αποκομιδή στερεών αποβλήτων κ.ά.) κάθε χρόνο προστίθενται και νέα.

Σε όλα αυτά τα προβλήματα έχουν προστεθεί, τελευταία, και προβλήματα σχετιζόμενα με την αναμενόμενη έναρξη ερευνών για υδρογονάνθρακες, όπως πιθανοί κίνδυνοι από τις σεισμικές έρευνες, κίνδυνοι μόλυνσης του περιβάλλοντος και κίνδυνοι από τις βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανίου που οι εγκληματίες του NATO όταν δεν μπορούσαν να τις ρίξουν στη μαρτυρική Γιουγκοσλαβία τις άδειαζαν στη θαλάσσια περιοχή των Οθωνών.

Τέλος προβλήματα δημιουργούνται και με τη μειωμένη επήρεια (30%) που η Ελληνική κυβέρνηση κακώς αποδέχτηκε στη συμφωνία που υπογράφηκε με την Ιταλία για την επέκταση της αιγιαλίτιδας ζώνης της χώρας μας στα 12 ναυτικά μίλια. Τελευταία, τεράστια προβλήματα και μεγάλες, έως ανυπέρβλητες, δυσκολίες δημιούργησε στους κατοίκους των Διαποντίων, η ανάρτηση των Δασικών Χαρτών αφού αυτοί εμφανίζουν σαν δασικές εκτάσεις το 80-90% της συνολικής έκτασης των νησιών τους!

Μια ιδιαίτερη αλλά χαρακτηριστική περίπτωση των προβλημάτων αυτών και πως οι κυβερνήσεις, διαχρονικά, τα αντιμετωπίζουν «ελαφρά τη καρδία», είναι το παράδειγμα του «λιμανιού» στο Μαθράκι. Το «λιμάνι» αυτό, στην καλύτερη περίπτωση μπορεί κάποιος να το χαρακτηρίσει ως αλιευτικό καταφύγιο με πολύ μικρή χωρητικότητα. Μικρή χωρητικότητα που σχεδόν κάθε χρόνο, όμως, ελαχιστοποιείται μέχρι εξαφάνισης, αφού με τις πρώτες τρικυμίες του χειμώνα, κυριολεκτικά «μπαζώνεται» από εκατοντάδες τόνους φύκια που τα κύματα στοιβάζουν μέσα σε αυτό (Φωτογραφία 1). Είναι χαρακτηριστικό πως ακόμα και ο Δασικός Χάρτης, που πρόσφατα αναρτήθηκε από την Δασική Υπηρεσία και αφορά το Μαθράκι, δείχνει το λιμάνι μισομπαζωμένο με φύκια (Φωτογραφία 2). Τα φύκια αυτά, όπως είναι φυσικό, σήπονται, αναδύουν οσμές έντονα δυσάρεστες που γίνονται αντιληπτές σε όλο το νησί, αλλά αποτελούν και εστίες κουνουπιών και άλλων εντόμων.

Κάθε χρόνο οι κάτοικοι του νησιού αναγκάζονται να είναι θεατές του ίδιου έργου, όσον αφορά τη λύση του προβλήματος,--- που κατά την άποψή μας δεν μπορεί να είναι άλλη από την σωστή επέκταση του λιμανιού-- ανεξάρτητα από ποια κυβέρνηση ή ποια Περιφερειακή Αρχή ή ποια Δημοτική αρχή είναι στην εξουσία. Διάφοροι «υπεύθυνοι» διαδίδουν τεχνηέντως πως έχει ανατεθεί στο Πολυτεχνείο η κατάρτιση μελέτης που θα εντοπίζει την αιτία του προβλήματος και θα προτείνει οριστικές λύσεις. Μέχρι τότε, όμως, η λύση που εφαρμόζεται είναι η συμπτωματική : Δημοπρασία για τον καθαρισμό του λιμανιού, που και αν ακόμη τα πράγματα πάνε κατ' ευχή (υπάρχουν εργολάβοι που να εκδηλώσουν ενδιαφέρον, δεν υπάρχουν προσφυγές κλπ.) οι εργασίες καθαρισμού και εκβάθυνσης του λιμανιού θα αρχίσουν στις αρχές και θα τελειώσουν στα μέσα του καλοκαιριού. Ουσιαστικά από τουριστικής και οικονομικής άποψης μια χαμένη χρονιά.

Επερωτάται η κα Περιφερειάρχης :

1. Είναι σε γνώση της αν πράγματι έχει ανατεθεί μελέτη στο Μετσόβιο Πολυτεχνείο για την οριστική λύση του προβλήματος ;
2. Αν ναι, σε ποιο στάδιο βρίσκεται η μελέτη αυτή που «κυοφορείται» εδώ και πολλά χρόνια αλλά ποτέ δεν “εκμαιεύεται”;
3. Αν όχι , τι μέτρα σκοπεύει να πάρει η Περιφέρεια για την σωστή και οριστική λύση του προβλήματος;

2. Το λιμάνι του Μαθρακιού (μπαζωμένο στο μεγαλύτερο μέρος του) όπως απεικονίζεται στους πρόσφατα αναρτημένους Δασικούς Χάρτες.

Οι Περιφερειακοί Σύμβουλοι της Λαϊκής Συσπείρωσης Ι.Ν.

Γκισκίνης Νίκος, Κεφαλληνός Διονύσιος, Κολυβά Ευγενία, Μπαλού Αλεξάνδρα, Χαραλάμπους Χ.